

wahest kaks kewadest lojust, mis wangkre ees olid, koguniste sest sõidust ei rõõmustanud, waid suure waewa al keele suust wäljaajajid ja peaaegu edasi ei saanud, et kül woorimees sajatas ja karjus ja piitsa warrega neid peffis, nagu oieksid naad kiwi aga mite luu ja liha. Jah, jah, tema kuri loom mõistis kül, et koorem liig suur oli, aga ta mõtles aga see peale, et ta sel kombel ehk poole rubla enam kasu sai — tema oli hobuse tapja. Seda näeme peaaegu igapäew nende mägede juures, mis Tallinna alevi lõppetuses Tartu ja Narwa maantee peal on; need samad mäed on meie maal kurabile öiete nagu lõksud, kus ta hobuse tapjaid püüab, kui nende kurjuse mõdt täis on, ehk nende nimed enesele üleskirjutab, kui naad alles joone peal on, seda mõdtu täita. Nende nimetatud mägede juures peawad wahel — hoidku meid Jumal — imelikud ja inetumad asjad sündima, ja mõni, kes siin oma waeste hooste pärast wihastades kuradit ja kõik kurjad waimud api hüüdis, pidi seda pärast kahetsema, — aga tegi seda liig hilja. Seepärast kandku iga woori- ja teu-pois, ja kõik linna sakad, kes arwawad ühe wangkre sisse niisama palju mahtuwa kui Noa laewa sisse weeupputuse ajal — naad kandku hoolt, et ühel pääwal mite kaa nende kurjuse mõdt

täis ei saa. Ma ei nimeta seda paika mite, aga mis seal furd sündis, mis ühel ehk teisel wiisil weel ita võib sündida, seda tahan ülespanna märgiks neile, kellele seda ehk tarwis läheb.

2. Kõrts maantee ääres; pitt Daniel tuleb öömajale.

Nimetatud kabe maantee ääres linna ligidal on kõrtsid ehk trahterid ülesehitatud. Mitme aasta eest ühel öhtul — see oli laupäewa öhtu enne Kristuse ülestõusmise päha — kui kõik õiged ristiusimehed ju olid magama heitnud, siis kuuldi teise nende kabe kõrtsi ees kangaet ja walju häält: „pois! hobused eest ära!“ hüüdis ta ja nõnda kolm korda; ja wiimaks kästi weel: „igauhele annad poole matti kaeru!“ Kõrtsi sulane ehk tallipois, kes teekäijate hobusid toimetab, oli põhu peale pitkali heitnud; ta oli joodik ja hommikust saadik palju wiina ja õlut oma kurku walanud, eks temal siis ammu pidand õigus olema maha heita. Poolunine süütas ta tuld laterni sisse, tuli tuikudes wälja ja nägi kaks hoost, teine must, teine mustelauk, mõlemad nenda lahjad, et kuu ja tähed hõlpsaste neist mõisid läbipaista. Hobused olid wangkre ees, aga inimest ta ei näinud. „Pagan,